

Въ 1872 г. гължбарскитѣ дружества се обединили въ единъ общъ съюзъ, и правителството щедро подържало гължбовѣдството, като отпущало значителни суми за състезанията. Особено внимание обърнали гължбитѣ въ 1870—1871 г., когато нѣмцитѣ обсадили Парижъ, та последниятъ могълъ да подържа връзка съ страната само чрезъ пощенски гължби, отправяни отъ Парижъ на въздушни кжлба. Въ това време били изнесени отъ Парижъ 363 гължба, а се върнали въ гължбарницитѣ си само 73, ала тѣ доставили 150.000 официални документи. Следъ френско-пруската война Франция забравила пощенскитѣ гължби, и само Германия, Англия, Испания, Италия, Русия и Америка се занимавали съ организацията на пощенско-гължбови станции. Прусия била първата страна, въ която започнали да се развѣждатъ. По такъвъ начинъ френско-пруската война показала на цѣлъ свѣтъ, че пощенскитѣ гължби служатъ не само за забава и печалби на богатитѣ, но и като военно сръдство за връзка, което може да принесе неограничена услуга, когато гължбитѣ умѣло се използватъ. Днесъ военното пощенско гължбовѣдство е организирано почти въ всички културни държави.

Въ най-ново време, когато техническитѣ сръдства за връзка стоятъ на високо равнище и сж широко разпространени, мнозина гледатъ на гължбовѣдството недовѣрчиво и го смѣтатъ като едно развлѣчение. Ала достатъчно е да си спомнимъ нѣкои случки отъ миналитѣ войни; за да ни стане ясно, каква е необходимостта отъ гължбова връзка, както въ мирно време, така и презъ време на война. Пощенскиятъ гължбъ се използва, когато техническитѣ сръдства отказватъ да работятъ; гължбътъ остава въ това време единичниятъ и незамѣнимъ свръзвачъ. (Ако, напримѣръ, рускиятъ летецъ Леваневски при прелетяването си презъ северния полюсъ бѣше взелъ пощенски гължби, щѣше да бжде възможно на материка да узнаятъ за мѣстото,